

שורים וקשרים לחיים כישורים וקשרים לחיים

גולשים לחופים בטוחים

כסלו תשס"ג

4

גיליון מס' 4

Your Search Results for - phone sex - Netscape

השימוש באינטרנט החל בשנות השישים, כרשת תקשורת במשרד ההגנה האמריקאי. לאחר זמן קצר החלו חוקרים מהאוניברסיטאות להשתמש בכלי זה כדי לתקשר עם חוקרים אחרים. פריצת הדרך התחוללה בשנות התשעים עם התפתחות הרשת (web) אשר הקלה על מציאת מידע באופן מקוון (online).

כיום מחוברים לאינטרנט מיליוני אנשים בעולם, ילדים ומבוגרים. למרות התפוצה האדירה, אף גורם מדינה, ארגון, חברה או יחיד אינו אחראי על האינטרנט ולאף אחד אין בעלות או שליטה עליו. משמעות הדבר היא שקל מאוד לפרסם כל חומר באמצעות האינטרנט ללא פיקוח וללא צנזורה - מחד גיסא; וקל מאוד לגלוש ולהגיע לכל האתרים ללא שום הגבלה, מאידך גיסא.

מהו האינטרנט?

באינטרנט אין גבולות גאוגרפיים, אין לו התחלה ואין לו סוף, הוא אינו מבדיל בין המינים, הדתות והגזעים. האינטרנט גדל ומשתנה מדי יום על-ידי המשתמשים בו. האינטרנט מאפשר לשלוח מכתבים (e-mails), לשוחח עם אנשים אחרים, לבדוק מידע בכל נושא אפשרי, לדעת מהן החדשות בתחומים שונים, לקרוא עיתונים, לבקר בארצות רחוקות ועוד ועוד.

מה מייחד את האינטרנט?

האינטרנט הוא אוטוסטרדת מידע, כלי מרתק עבור ילדים ומבוגרים. הוא קניין וירטואלי ענק, כמו עיר גדולה שיש בה ספריות, מוזאונים, מרכזי קניות ומקומות בילוי. טכנולוגיה חדשה זו מזמנת למשתמשים בה חוויה מסוג אחר, הם יכולים להרגיש ולהתנהג באופן שונה.

הכלל אודות המאפיינים הייחודיים של האינטרנט: האינטרנט מאפשר לגולשים בו להישאר אנונימיים, לשמור על פרטיותם, ולתקשר ללא חשש מחשיפה אישית, משיפוטיות ומביקורתיות מצד אחרים. הוא מאפשר לפגוש חברים חדשים, לפתח קשרים חדשים, הוא מקרב רחוקים.

מהן הסכנות? ואיך מונעים אותן?

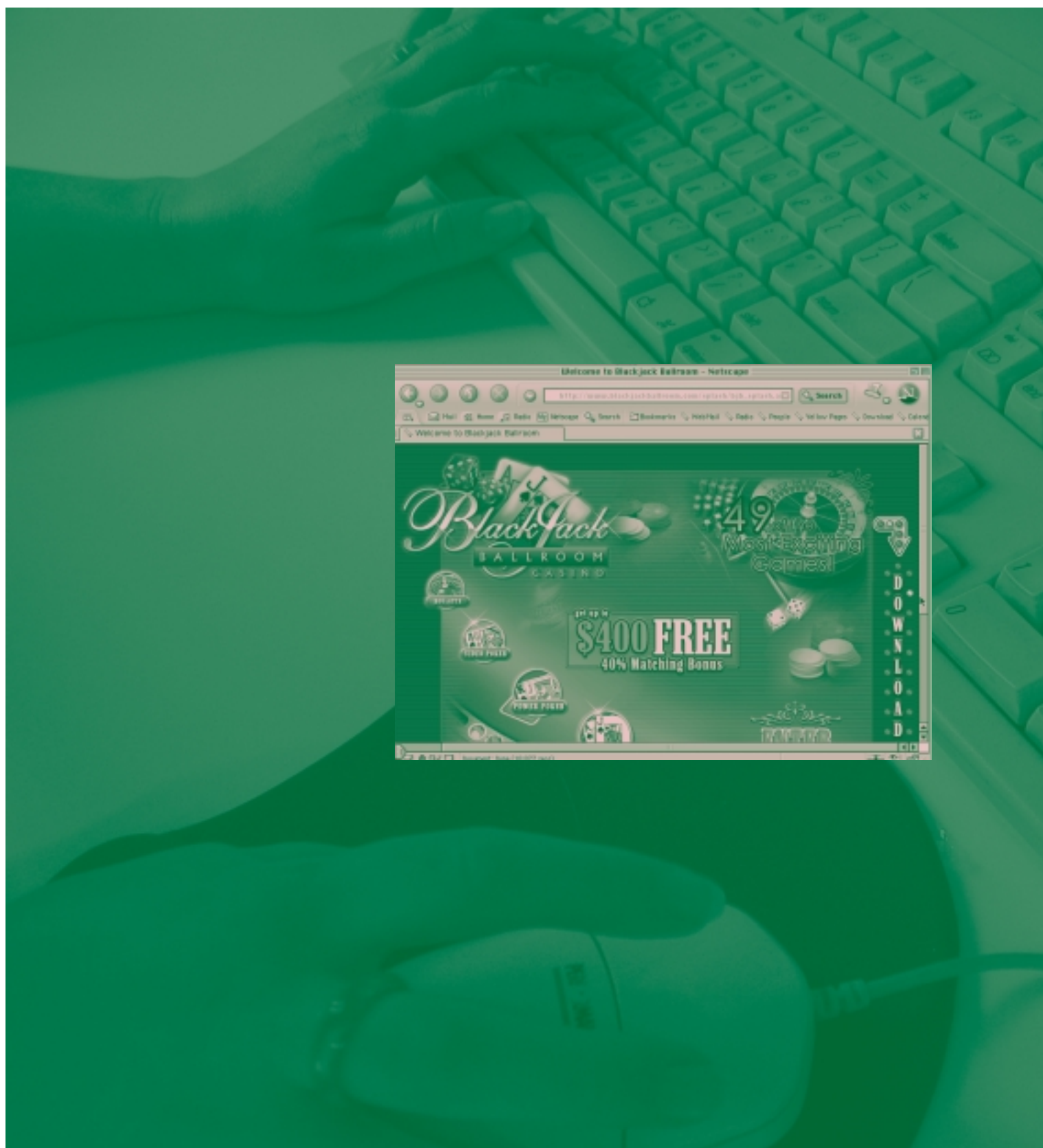
אולם בסביבה חדשה זו יש גם סכנות: חשיפה לאנשים בלתי רצויים (מתחזים, סוטים וכו') וחשיפה לחומרים מזיקים (גזענות, אלימות, פורנוגרפיה ועוד). האינטרנט הוא כמו אוקיינוס גדול - יש בו הרבה טוב אך גם שורצים בו כרישים. אין זה אומר שלא כדאי לגלוש בו, זה אומר שיש להיזהר.

בעיקר אמור הדבר לגבי ילדים העושים את צעדיהם הראשונים ברשת. המרחבים, האפשרויות, הגירויים - כל אלה מעוררים אצלם התלהבות וסקרנות, וטוב שכן. אולם עלינו, המבוגרים - ההורים והמורים - לצייד אותם בכלים ובכללי גלישה אשר יאפשרו להם גלישה בטוחה, התמודדות נכונה ועילה עם הסיכונים האורבים ברשת.

האינטרנט משמש רבים מהתלמידים הן כאמצעי ללמידה והן כבילוי פנאי ההולך וגדל וכדרך להתקשרויות חברתיות. מערכת החינוך אינה יכולה להתעלם מטכנולוגיה חדשה זו, ממקורות המידע הווירטואליים המשמשים את התלמידים ומדרכי ההתקשרות החביבות עליהם, אשר לעתים חוצות מוסכמות חברתיות ומנוגדות לערכי המשפחה.

יש לצפות כי התערבות חינוכית תגבש התנהגויות גלישה אתיות, יעילות וזהירות המפעילות שיקולי דעת מושכלים וביקורתיים שיאפשרו הנאה מיתרונות הרשת, מחד גיסא, זיהוי ואיתור מצבי גלישה וסוגי תקשורת שיש בהם סיכונים ופיתוח כישורים שיאפשרו התמודדות יעילה עמם, מאידך גיסא.

נקודות מפתח לדיון ולהתייחסות בחדרי המורים ובכיתות

כישורים וירטואליים

הגלישה ברשת מפגישה את הילדים ובני הנוער עם עולם מידע ותקשורת שונה מזה המוכר במציאות. יש לבחון את הכישורים הדרושים, כדי לגלוש באופן בטוח ומעשיר. ייתכן כי כישורים תוך-אישיים ובין-אישיים מקבלים משמעות חדשה בחוויה הווירטואלית. כמרכך, יש מקום לבחון את הביטוי שמקבלות סוגיות הקשורות בלמידה ברשת - בקריירה ובפנאי, בחברות, במיניות, ובמצבי לחץ - ולשלבן בהכשרת התלמידים להתמודדות יעילה עמן.

- ✧ יתרונות האינטרנט: מה יש לאינטרנט להציע לילדים ובני נוער? אלה שאינם מוצאים בו כלל עניין - מה הם מחמיצים?
- ✧ האומנם יש צורך בהכשרת ילדים ובני נוער לגלישה נכונה ובטוחה ברשת? מי אחראי על הכשרת ילדים ובני נוער בנושא של גלישה בטוחה ברשת?
- ✧ האם יש משמעות לגיל הגולשים מבחינת הכשרתם וכישוריהם המיוחדים להתמודדות עם תופעות הקשורות באינטרנט?
- ✧ האם הגולשים זקוקים לכישוריי-חיים מיוחדים לשם גלישה ברשת? על אילו כישורים הייתם ממליצים?
- ✧ האם יש הבדל בין כישוריי-חיים [כגון: הצגת עצמי, קבלת החלטות, עמידה בלחץ וכו'], כפי שהם מתבטאים במציאות לעומת ביטויים ברשת? אם כן, מהו ההבדל?

”סמכו עלינו...”

ילדים ובני נוער רואים את מסך המחשב שלהם כשדה פעולה מוכר, אשר בו הם שולטים היטב. בשיחות עמם הם בדרך-כלל מכחישים את קיומה של סכנה ברשת ואת הצורך בנקיטת זהירות כלשהי. חלקם בטוחים שלא יאונה להם כל רע, וכי ניתן לסמוך עליהם ללא חשש, בבחינת ”לנו זה לא יקרה”. נוסף לערנות הנדרשת מהגולשים, יש לדון עמם במידת ההשקעה שהם משקיעים באינטרנט, על רוחיה ומחירה של השקעה זו.

יש הטוענים כי בהיות הגולשים לבד אל מול המחשב, יש צורך בשיקולי דעת מחודדים יותר, במעין נוט אישי צמוד וערני... ובכוננות יתר...
באילו שיקולי דעת מדובר? מה יהיה תפקידו של הנוט האישי?
נהוג לחשוב כי חשיפה למידע לא מתאים או מעוות ומגמתי ברשת עלולה לפגוע פגיעה רגשית ואולי אף קוגניטיבית בגולשים הצעירים...
עד כמה מוכרת לתלמידים התופעה של מידע מגמתי ומעוות? אילו כישורים והתנהגויות יבטיחו כי הגולשים לא ייפגעו ממידע בלתי אמין ומעוות?
ברשת משוטטים גם אנשים מסוכנים, המתכוונים לנצל גולשים צעירים - איך יכולים ילדים ובני נוער לזהות אותם? איך יכולים להישמר מפניהם?
ייתכן כי קשה יותר להפעיל את הבקרה האישית הנדרשת, כאשר גולשים לבד - מדוע? האם גלישה משותפת עם חבר במציאות יכולה להוות הגנה ועידוד לשימוש מושכל יותר?
כיצד הייתם מבנים את גבול ”ההתמסרות” לאינטרנט? מתי הייתם מאבחנים אותה כמוגזמת? מתי זו כבר התמכרות או ”מנת-יתר”? לפי מה קובעים מהו מינון סביר?
אילו התנהגויות גלישה של חברים יגרמו לכם דאגה? מה תעשו במקרה שכזה?

אתיקה ברשת

ילדים ובני נוער הגולשים ברשת אינם רק קרבנות פוטנציאליים, יש ביניהם גם פוגעים פוטנציאליים. לאפשרות להישאר אנונימי, בלתי ידוע ולא להיחשף לביקורת, שתי פנים: הפן החיובי - מאפשר יצירתיות, פתיחות ליצירת קשרים חדשים, לביטוי עצמי, לדמיון ולדיאלוג אמתי וכן. הפן השלילי - מאפשר להטעות, להעמיד פנים, לרמות ואף לפגוע בגולשים אחרים. אם יהפוך האינטרנט ל”מערב פרוע” ללא חוקים וכללים, שבו הכול מותר - נצא כולנו מופסדים.
הגלישה ברשת מעמידה במבחן את יכולת העמידה בפיתוי שהאנונימיות מציבה בפני הגולשים, פיתוי זה מחייב דיון על אודות משמעת עצמית ומשמעותה של אתיקה בהתנהגותם של גולשים למרות היעדרה של אכיפה ברשת.

”מה ששנא עליך אל תעשה לחברך” - איזו משמעות מקבל היגד זה בהקשר לאינטרנט?
שמירה על כללי אתיקה באינטרנט היא קשה, הן בגלל הפיתוי שבהיותך בלתי מזוהה והן בשל היעדר כללים וחוקים. איך מתגברים על הפיתוי? איך מתמודדים עם היעדר כללים וחוקים ברורים?
על איזה צרכים עונות התנהגויות בלתי-אתיות, כמו: התחזות לאדם בעל נתונים מהותיים שונים מזה של הגולש/ת, פרסום מידע על אחר/ת ללא רשות/ה או פגיעה בשמו/ה הטוב, דברי רכילות וכו’?
הציעו כללים לגלישה אתית ברשת.

הורים ומורים ברשת

תקשורת מקרבת רחוקים או מרחיקת קרובים?

משום שהתקשורת ברשת מאופיינת הן בהיותה מרוחקת והן בהיותה מקרבת בין זרים, היא משהו שלא הכרנו עד עכשיו. זו תקשורת שמשנה את אופיים של יחסים בין-אישיים.

קרבה וירטואלית היא מרוחקת משום הריחוק הגאוגרפי, האנונימיות, היכולת להיעלם מהרשת והיעדר המחויבות בין המתקשרים. אך יש היבטים ביחסי רשת שמחזקים קרבה בין גולשים: הכנות והאפשרות לביטוי רגשי וערכי ישיר שאינם מתאפשרים תמיד בתקשורת המתרחשת במציאות, חשיפה עצמית תוך התעלמות מתכונות חיצוניות, ושמירה על פרטיות והפעלת הדמיון.

תקשורת ברשת מאופיינת בהיותה תקשורת מרוחקת - מה יתרונותיה ומה מגרעותיה??
מה יש ביחסי רשת שמחזק את תחושת הקרבה בין הגולשים? כיצד ניתן להסביר כי בני נוער סגורים מתבטאים בחופשיות ברשת, ולעתים מתגלים כיצירתיים ביותר? מה ביחסי רשת עלול להרחיק גולשים מסביבתם הקרובה?
כללי התקשורת ברשת שונים מכללי התקשורת במציאות. מה משמעות הדבר עבורכם?
גולשים מספרים על ההזדמנות לביטוי עצמי כן ואמתי ברשת - למה הם מתכוונים?
כאשר קשר וירטואלי הופך לקשר במציאות - כיצד מתמודדים עם המעבר מזהות בדויה לזהות אמיתית, כיצד נשמרים מפני כוונות זדון? [כללי זהירות!!]
ברשת קיימות אפשרויות להצטרף לקבוצות תמיכה וקבוצות דיון שונות. מה המיוחד בתמיכה וירטואלית?
יש בני נוער המפתחים יחסי חברות ברשת. אחרים טוענים כי אלה אינם תחליף לחברות... למה הם מתכוונים?

המחשב והגלישה ברשת מהווים בביתם רבים ובחדרי מחשב בבתי-הספר טריטוריות שאינן מודרכות ואינן מבוקרות דיין על-ידי ההורים והמורים, הן משום שהורים ומורים אינם שולטים בכישורי מחשב וגלישה, והן משום שהם אינם מוזמנים ואף מורחקים על-ידי הילדים, ובעיקר מתבגרים, מחוויות הגלישה והתקשורת הווירטואלית שהם מקיימים. מוצע לקיים דיון על עמדות התלמידים בקשר למידת נכונותם לשתף הורים ומורים בתחום זה של חייהם, בהתחשב בצורך ההולך וגובר בפרטיות.

מתבגרים רבים מספרים כי הוריהם חסרי אונים מול המחשב משום שאינם שולטים במדיום... ייתכן כי זה ערוץ אפשרי למרד במבוגרים... מה עובר בראשו של מתבגר מרדן בשבתו אל מול אתרי האינטרנט?
יש האומרים כי זו זכותם ואף חובתם של ההורים לפקח על גלישת ילדיהם... מהם הנימוקים בקרב התומכים בגישה זו ומהם הנימוקים בקרב המתנגדים לה?
באיזו מידה, באילו גילאים ובאיזו דרך יכולים ההורים לפקח על התנהגות הגלישה של ילדיהם?
יש הממליצים למקם את המחשב במקום מרכזי בבית ולא בחדר הילדים - מהם המניעים להמלצה זו? מה יתרונותיה ומה חסרונותיה?
נער אחד אמר כי כאשר צופים בו ובמסך שלו בשעת גלישה, הדבר דומה לחדירה לפרטיות שלו... למה הוא מתכוון? האם החוויה מוכרת לכם? מה כל-כך פרטי שם?

סיוע והסתייעות ברשת

הולכים ומתרבים אתרים ברשת המציעים תמיכה לקהילות שונות בעלות מכנה משותף. חלקם מציע סיוע גם לילדים ובני נוער. קיימים אתרים המנוהלים בידי ארגונים רשמיים מקצועיים, וישנם המנוהלים בידי ארגונים וולונטריים ואחרים - שאין לנו מידע על מפעליהם. יש מקום לדון עם התלמידים על עצם הצורך שלנו לפנות ולהסתייע, על היכולת של כל מסתייע גם להושיט סיוע לזולת. ה"פורומים" וה"קהילות" יכולים להוות מקור תמיכה חשוב, ובעיקר שדה אימונים להתנסות ולפיתוח כישורי הסתייעות וסיוע.

יחד עם זאת יש לחדד בקרב תלמידים את ההבחנה מתי אין להסתפק בהסתייעות וירטואלית.

- ⚠ על איזה צורך עונים אתרי התמיכה השונים ברשת?
- ⚠ אילו אתרים מוכרים לכם? אילו אתרי תמיכה הייתם מציעים להקים?
- ⚠ מה ההבדל בין הסתייעות וירטואלית לבין הסתייעות במציאות?
- ⚠ לעתים האתר מאויש בידי אנשי מקצוע בתחום מסוים, לעתים נוצרת באתר קהילה של גולשים שיש להם עניין משותף, המסייעים זה לזה. איזה מהם נראה לכם מתאים לתחומי חיים שונים?
- ⚠ באילו נושאים לא הייתם מסתפקים בהסתייעות וירטואלית, והייתם פונים גם לסיוע במציאות? מדוע?

ערוץ להורים

בהקשר לשיח החברתי העכשווי על אודות הסמכות ההורית, יש מקום לתהות על הביטוי שמקבלת הסמכות ההורית כאשר מדובר בגלישה בטוחה ברשת. עולות שאלות הקשורות לחובה ההורית לקיים בקרה ולדעת על מחזות הגלישה של ילדיהם, שאלות על הגבולות שעל ההורים להציב אל מול התנהגות גלישה בלתי מתאימה או במינונים מזיקים.

יש להניח כי הורים רבים אינם מודעים לסכנות האורבות לילדיהם ברשת, וכי אחרים אינם מכירים כלל את האתרים ואת סוגי התקשורת שילדיהם מקיימים ברשת.

מוצע כי מערכת החינוך תקיים שיח מורים-הורים-ילדים-ובני נוער על אותן סוגיות שנזכרו לעיל, תעודד הורים להקפיד על כך שילדיהם ישמרו על כללי גלישה בטוחה ועל תקשורת הוגנת באתרי ובחדרי הצ'טים, ולשים אצבע על הדופק בכל הקשור לצורך של ילדיהם בסיוע כלשהו ולזהות, חלילה, סיכונים ברשת - כל זאת מתוך כבוד אמתי לילדיהם והדרכה לשימוש מועיל ברשת, כפי שהם דואגים שילדיהם ידעו לשחות בטרם יגלשו על גלי הים, ויגנו על עורם מפני נזקי השמש בטרם נכוו.

מתבגרים מדברים

”

”הסיכון אינו טמון באינטרנט, אלא בהתנהגות הגולשים...”
”באינטרנט מכירים אנשים על פני הגלובוס - אך זו אינה חברות...”
”אל מול האינטרנט יש להפעיל שיקולי דעת אוניברסליים...”
”למה פוחדים מן האינטרנט וכועסים עליו, הרי יושב מולו גולש אנושי שאפשר לסמוך עליו...”
”בהחלט יש צורך בהפעלת בקרות...”
”האינטרנט של היום מחליף את הווידאו של האתמול...גם אותו המבוגרים לא אהבו...”
”המחשב מגביל את יכולת הפיקוח של ההורים עלינו...”
”יש כאלה הבוחרים להטביע יגונם ברשת...”
”גולשים מגיעים רק לאתרים שאותם הם מחפשים...”
”ההורים חוששים מקניות ומפיתויים ברשת...”
”האינטרנט מקל על החיים, יוצר יעילות וחסכנות בביצוע מטלות...”
”האינטרנט לא יצלק אותי...”
”אי-אפשר ליהנות מן המחשב, כשמישהו צופה בך מעבר לכתף...”
”האינטרנט כולו עוד מדיום...”
”הזר המפתה קטנים, מצא דרכו גם אל הרשת במחשב...”
”אני תמיד יכול לצאת מכל מצב...”
”להורים אין השפעה על גלישת ילדיהם באינטרנט...הם אינם שולטים במדיום...”

“

המתבגרים התייחסו לשאלות כגון:

- מהי התנהגות הגלישה שלכם: יעדים, זמן המוקדש לרשת, השתתפות בצ'טים ובפורומים, על מה מוותרים כדי לגלוש?...
- האמנם יש צורך בכישורים מיוחדים/”וירטואליים” לשם גלישה בטוחה?
- האם ולמי הרשת טומנת סיכונים? מהם הסיכונים ומי בסיכון?
- באיזו מידה הרשת מזמנת סיכונים שאינם מוכרים לנו בחיי היום-יום?
- באיזו מידה הורים ומורים אחראים להגן על ילדיהם / תלמידיהם מפני סיכונים?

על גלישה באינטרנט

בעקבות עיון בקטעי הדברים

- ניתן להשתמש במובאות כנקודות מפתח לדיון בנושא, הן בחדרי המורים והן בכיתות: לברר את הכוונות של האומרים, לצטט ולהעמיד למבחן או לערער את האמירות של הצעירים, להזמין הצטרפות לדעות המצוטטות או לחילוקי דעות עם הדוברים וכו'.
- ניתן לקיים "משפט ציבורי" לאינטרנט ולצורך בפקוק עליו או על מאפייני גלישה מסוכנים...
- כדאי להציע לצוותי הוראה, לתלמידים ולהוריהם ליצור "קוד" התנהגות גלישה ו"צ'טוט" מקומי - בית-ספרי [גם משפחתי] וכללי, שיהווה כעין אמנה בין גולשים...
- כמו בגלישת גלים, ניתן להשתמש בדימוי הדגלים על סוכת המציל ולמיון "מצבי גלישה" על-פי שלושה דגלים:

דגל לבן = גלישה בטוחה.

דגל אדום = רמזי סכנה.

דגל שחור = גלישה מסוכנת ואסורה.

להלן רשימת "התנהגויות גלישה". איזה דגל תניפו על כל אחת מהן?

1. התכתבות עם בן/בת בלתי מוכרים.
2. מסירת כתובת ומספר טלפון של הבית.
3. שיחת טלפון עם החבר/ה שהכרתי ברשת.
4. מסירת מספר כרטיס האשראי של ההורים.
5. שימוש בשם דמיוני (לא בשמי האמת).
6. קביעת פגישה עם החבר/ה שהכרתי ברשת.
7. כניסה לאתרים מומלצים.
8. התכתבות עם חברים שאני מכיר/ה.
9. שיתוף מישהו נוסף (חבר/ה, מישהו מהמשפחה) כאשר חשים באי-נוחות בצ'טוט.
10. שימוש בגסויות, קללות ועלבונות במהלך השיחה.

הוסיפו התנהגויות גלישה, והתאימו להן דגלים...

- ניתן להפעיל תלמידים כ"סוקרים" או "חוקרים" הלומדים את התנהגויות הגלישה של מדגמים שונים של בני גילם ולהשתמש בממצאים כסקסט מוצא לדיאלוג, למידה והפקת מסקנות [השוואות מגדריות, גילאים שונים, תחומי עניין, ערנות לסיכונים ועוד].
- אפשר להציע לצעירים להכין סימני אזהרה לשימוש ההורים, לגבי התנהגות ילדיהם, המזמנים אותם לשים יד על הדופק לגבי גלישת ילדיהם...
- ניתן להציע דיון-שיח דומה לקבוצות בני נוער, הורים או מורים וליצור "סקסטים" נוספים להתייחסות במערכת.
- בדומה לפעילויות המוצעות כאן, ניתן להשתמש בקטעי עיתונות אקטואליים המדווחים על מצבי סיכון הקשורים באינטרנט, ולהשתמש בהם כנקודת מוצא לדיון.

כמה כללים לגולשים החדשים והוותיקים

אל תיתנו למישהו שפגשתם באינטרנט (או תוך כדי גלישה) פרטים אישיים - שלכם, של חבריכם או של בני משפחתכם, כגון: כתובת, מספר טלפון, שם בית-ספר, מספר תעודת זהות וכו', אלא אם קיבלתם לכך אישור מהוריכם או ממי שאחראי עליכם.

אל תשלחו למישהו, באמצעות האינטרנט - תמונה שלכם, מספר כרטיס אשראי שלכם או של הוריכם, או כל מידע אישי אחר הנוגע לכם או לבני משפחתכם.

אל תיתנו את הסיסמה שלכם לאחרים (גם לא לחבריכם הטובים), כי זה יאפשר להם להתחזות ולהציג עצמם כאילו הם - אתם.

אל תקבעו פגישה (ביחידות) עם מישהו שהכרתם באמצעות האינטרנט, אלא אם התייעצתם על כך עם הוריכם וקיבלתם מהם אישור לעשות זאת. ואם החלטתם ללכת לפגישה - עשו זאת עם חברים ולא לבד.

אל תישארו בחדר צ'ט (או בשיחת ועידה) אם מישהו שם כותב לכם או אומר לכם משהו שגורם לכם להרגיש לא בנוח או מדאיג אתכם. דווחו על כך להוריכם או למבוגר אחר.

אל תיענו להצעות גסות, מפתות או דוחות שקיבלתם בדואר אלקטרוני.

אם תקבלו בדואר אלקטרוני ב-e-mails תמונות בוטות, גסות או דוחות - דווחו על כך להוריכם, או למבוגר אחר שיש לכם קשר טוב איתו.

כאשר אתם גולשים - תמיד היו אתם ואל תעמידו פנים כאילו אתם משהו או מישהו אחר. עם זאת, זכרו תמיד, כי רבים מן הגולשים מעמידים פנים כאילו הם מישהו אחר...

זכרו תמיד - אם מישהו מציע לכם הצעה שנשמעת לכם יותר מדי טובה מכדי שהיא תהיה אמיתית, כנראה שהיא באמת לא אמיתית. יש ברשת הרבה הצעות "מפתות" אשר אינן פועלות לטובתכם.

אל תיתנו מידע (פרטים אישיים, כתובת, טלפון וכו') תמורת הבטחות למתנות, הטבות וכו"ב.

נקודות לדיון על כללי התנהגות לגלישה בטוחה:

- למי, לדעתכם, מכוונים הכללים הללו? מי אינו זקוק לכללים אלו?
- ודאי יש לכם הצעות לכללים נוספים... לעומת זאת אולי הייתם מוותרים על כמה כללים... מה הייתם מוסיפים, ועל מה הייתם מוותרים?
- באיזו מידה יש לדאוג לפרסם את כללי הגלישה הבטוחה כתקנון גלישה מחייב ברשת?
- מהן הסיבות לכך שיש גולשים שאינם נזהרים בגלישתם? האם אתם מכירים גולשים כאלה? מה יש בידכם לעשות כדי להגן עליהם?

נקודות לדיון על פתיחת אתר ברשת:

כיום הרשת פתוחה וכל מי שרוצה יכול לפתוח בה אתר. יש החושבים כי זכות/יכולת זו מנוצלת לרעה. אילו ניתן היה להגביל זאת, ולקבוע קריטריונים לפתיחת אתרים חדשים:

- האם, לדעתכם, יש לאפשר פתיחת אתרים בכל נושא?
- האם יש להתיר לכל אחד לפתוח אתר ברשת?
- הציעו תנאים לקבלת רישיון לפתיחת אתר ברשת.

www.police.gov.il אינטרנט לילדים ולנוער - עצות לגלישה בטוחה / מפקחת תמר מדינה, משטרת ישראל, 2001.

www.snunit.il/seder/careful

<http://noar.education.gov.il/nethics/me.html>

<http://galim.org.il/parents/safe.html>

מקורות

כישורים וקשרים לחיים גיליון מס' 4 כסלו תשס"ג

חנה שדמי חוה ברנע מינה פנצר אורלי סרוסי	צוות פיתוח
ד"ר בלהה נוי עו"ד לימור סלומון	קראו והעירו
איילה ביבר	עריכה לשונית
ארד-יאירי מעצבים	עיצוב
דבוס מאור-וולך	הדפסה
מחלקת הפרסומים, משרד החינוך	הוצאה לאור

משרד החינוך | המינהל הפדגוגי | השירות הפסיכולוגי ייעוצי | גף תוכניות סיוע ומניעה
 טל: 5603874 פקס: 5603256 דואר אלקטרוני: hanash@education.gov.il